

СИНОНІМІЯ В УКРАЇНСЬКІЙ МЕДИЧНІЙ ТЕРМІНОЛОГІЇ ГАЛИЧИНИ ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ

М. В. Панчишин, викладач

Івано-Франківський національний медичний університет,
вул. Галицька, 2, м. Івано-Франківськ, 76018, Україна
E-mail: los_55@ukr.net

У статті розглянуто особливості функціонування синонімів у медичній термінології Галичини початку ХХ століття. Актуальність розвідки зумовлена відсутністю ґрунтовного дослідження синонімії медичних термінів цього періоду. Метою цієї статті є систематизація синонімічних відношень у медичній терміносистемі Галичини. Розкрито питання виникнення та класифікації синонімів у термінологічній медичній лексичі. Значну роль приділено синонімічній варіантності медичних еквівалентів і значущості власне українських лексем. Проаналізовано роль співвідношення медичних найменувань-синонімів в українському термінотворенні. Дослідження виконане на матеріалі науково-популярних видань та словників Галичини зазначеного періоду.

Ключові слова: синонімія, синонім, варіативність, власне український медичний термін.

Формування української медичної термінології в умовах бездержавності української нації гальмували насамперед заборони на видання праць українською мовою (таємний Валуєвський циркуляр 1863 р., Емський указ 1876 р.). Нелегкими були умови розвитку української мови на землях, що знаходилися під пануванням Австро-Угорщини і Польщі. Та в кінці ХІХ століття в Галичині виходять друком науково-популярні видання на медичні теми («Про жите». Просвіта. НТШ. Львів, 1878). Дещо пізніше з'являються перші наукові публікації українською мовою Євгена Озаркевича (автор першого українського медичного словника 1898 року; за редакцією Є. Озаркевича вийшов «Лікарський збірник» НТШ (1898-1902) – перше українське науково-медичне періодичне видання; автор книги «Недуги пошестні», 1911), Фелікса Сельського («До механіки нормальних і патологічних змін положень материці», 1897), Івана Горбачевського («Увага о термінольогії хемічній», 1905), Сильвестра Дрималика (автор популярних у Галичині книг «Порадник лікарський», 1906, «Порадник лікарський у всіх недугах людей», 1921), Євгена Лукасевича («Анатомічний словник», 1926), Ярослава Грушкевича («Окулістична термінологія», 1927), Мар'яна Панчинина («Туберкульоза (сухоти) й зима», 1937) та інших. У наукових працях учених простежується систематизація термінологічного матеріалу, зокрема подання синонімів та синонімічних конструкцій на позначення медичних термінів у Галичині на початку ХХ століття з використанням власне українських відповідників, а також запозичень з інших мов. Але ці дослідження не були всебічно вивчені з лінгвістичної точки зору. Особливості галицької медичної термінології окресленого періоду досліджували Я. Вакалюк [1], Т. Панько [2], Г. Дідик-Меуш [3], Н. Місник [4] та інші. Загальним питанням синонімії в українській термінології присвятили публікації І. Кочан [5], О. Маргиняк [6], особливості синонімії сучасної української термінології цукрового виробництва розглянула Л. Задояна [7], а синонімію в музейній терміносистемі – І. Фецько [8]. У нашій розвідці вперше розглянуто синонімію в українській медичній термінології Галичини.

Актуальність роботи зумовлена дослідженнями в галузі термінотворення для упорядкування українських медичних термінів Галичини першої половини ХХ століття. Необхідним є дослідження, у якому з'ясовуються синонімічні варіанти медичних термінів, визначаються номінативні типи аналізованих лексем.

Мета публікації – систематизація синонімічних відношень в медичній терміносистемі Галичини.

Завдання нашого дослідження:

- з'ясувати особливості медичних термінів-синонімів, згрупувавши їх в окремі типи;
- визначити основні фактори, що зумовлюють появу синонімії в термінологічній системі;
- показати синонімічну варіантність термінів та значущість власне українських еквівалентів.

Об'єкт статті – синонімія в українській термінології.

Предметом дослідження є синонімічні відношення в українській медичній терміносистемі.

На основі комплексного теоретичного аналізу досліджуваних лексем використано описовий метод, реалізований способами класифікації, лінгвістичного спостереження над функціонуванням термінів у науковому тексті й словниках, та зіставний метод для виявлення специфіки синонімічних одиниць.

Наукова **новизна** роботи полягає в тому, що вперше проведено комплексний аналіз особливостей синонімії на матеріалі медичних термінів Галичини початку ХХ століття.

Наукове значення роботи полягає в поглибленні лінгвістичної характеристики такого поняття, як синонімія в українській медичній терміносистемі, що розкриває перспективи для подальшого вивчення термінологічного простору. Висновки й узагальнення проведеного дослідження сприяють ґрунтовному аналізу синонімії як визначального типу лексико-семантичних відношень.

Українська медична термінологія Галичини в кінці ХІХ – першій половині ХХ століття відзначалася значною кількістю медичних найменувань, які активно впроваджувалися в усному та писемному мовленні. Власне українські синонімічні елементи медичної терміносистеми були пов'язані перш за все з історичними передумовами, що зумовили їхнє формування. Такі терміни-синоніми є наслідком різних джерел формування термінологічної лексики, адже тогочасні науковці брали до уваги насамперед народну мовну практику, а також особливості становлення власне національних елементів інших мов, зокрема польської (наприклад, *карк*, *карчило*, *в'язи*; *залічки*, *щок*; *хоровання*, *нездужання* тощо). Це зумовлено близькістю обох мов, а також тим, що наукові медичні матеріали надходили до Галичини переважно польською та німецькою мовами. Окрім цього, лікарі-галичани здобували дипломи в університетах Відня, Кракова, Праги. Так, Шевельов у своїй праці зазначає: «... в Галичині починають чимраз інтенсивніше з'являтися в цій мові зміни, а головне, вона починає збагачуватися силою нових елементів. Вживаючи слова, що саме повстали тоді в Галичині і були типовими для того періоду способом свого творення, міродайними (визначальними) стали тут зразки тих двох мов, якими до Галичини найбільше приходили й засвоювалися культурні здобутки світу, – німецької й польської» [9, с. 22].

У наукових виданнях зазначеного періоду подані також синонімічні ряди на позначення одного і того ж терміна, що, на нашу думку, дозволяло обирати найбільш влучний варіант, який вкорінювався в повсякденному вжитку (*барабанна перетинка*, *бубенна оболонка*, *тарабанна плінка*, *тарабанчик*, *перетинка* або *тімя*, *маківка*, *вершок*, *верхівка*). Та слід враховувати, що стандартизація вимагає від терміна однозначності та відсутності синонімії. Загалом, синонімія є небажаною в термінології, оскільки синоніми як загальномовне явище не завжди передають одне поняття, а досить часто позначають близькі значення. Слова-синоніми конкретизують, уточнюють одне одного, мають певні стилістичні відтінки тощо [7, с. 247], що для термінології не припустимо.

Синоніми в термінології – це терміни, що належать до одного й того ж денотата, але мають відмінності в понятійному плані, а також відрізняються семантикою словотворчих елементів, етимологією, ступенем сучасності та особливостями функціонування. У термінологічних системах синонімія відрізняється від

загальнолітературної та характеризується такими ознаками: відсутність експресивності; стилістична диференціація в межах наукового стилю; необхідність мовної економії, що породжує синонімію різних структурних рівнів тощо [10, с. 7].

Термінологічна синонімія має свої особливості: відсутність емоційно-експресивних ознак, паралельне вживання запозичених і автохтонних термінів, надання кожному новому поняттю найточнішої номінації тощо. Функціонування синонімів у термінологічних підсистемах визначають як небажане явище. Однак деякі вчені поняття синонімії в термінології вважають нешкідливим. Так, на думку Л. Симоненко, синонімія спостерігається в термінологічних системах на будь-яких етапах розвитку. Тому з самого початку виникнення терміносистем виникає потреба у виборі із синонімічного ряду того терміна, який найточніше характеризував би те чи інше поняття, який має найінформативнішою внутрішню форму [11, с. 33]. Таке твердження підтримують О. Ахматова та В. Даниленко, оскільки зазначають, що термінологічні синоніми корисні в термінології, бо кожен з них має наукову цінність з огляду на те, що по-різному розкриває зміст поняття [12, с. 119].

Синоніми – це слова, неминучими семантичними ознаками яких є тільки такі ознаки, які можуть стійко нейтралізуватися у визначених позиціях [10, с. 7]. Крім того, Д. Шмельов наголошує на «відсутності абсолютних меж для синонімів» [10, с. 7]. По-перше, на основі синонімічного ряду можна виділити той термін, який найбільше відповідає позначуваному поняттю. З часом він приживається і використовується в мовленні, витісняючи інші тотожні найменування. По-друге, існують різні джерела формування термінів. Це, насамперед, запозичений та автохтонний еквівалент (*трахея, артерія, ендокард*; галицизми *дихавка, бючка, середсердя*). Але потрібно врахувати, що на початку ХХ століття в Галичині з великою перевагою формувалися власне українські медичні терміни-синоніми (*повіка, віко, кліпка, кліпавка*). По-третє, сьогодні існує низка слів-галицизмів, вибраних із синонімічного ряду, які прижилися і використовуються в сучасному мовленні: *напад, міхур, сліпота, видалення* тощо.

Вирізняємо такі види синонімів в медичній термінології Галичини початку ХХ століття:

1. Терміни-дублети, які з'явилися внаслідок паралельного вживання термінологічних одиниць власне українського та іншомовного походження (*трахея* → *дишник, дихавка*; *ендокард* → *всердя, середсердя, середносердя*; *мікроскоп* → *дрібновид*; *артерія* → *бючка*; *дентит* → *зубина, зубна кисть*). Запозичені відповідники в той час мало використовувалися, оскільки переважала тенденція заміни латинських слів оригінальними українськими назвами. Учені надавали першість власним науковим термінам, перевага яких – зрозумілість, милозвучність та легкість у вимові. Іншомовні терміни використовували тільки за умови відсутності національних відповідників.

Термінологічні дублети – це слова або словосполучення, які об'єднуються особливою термінологічною співвіднесеністю з тим самим науковим поняттям й об'єктом дійсності. На наш погляд, термінології будь-якої галузі властива абсолютна синонімія (термінологічна дублетність).

2. Структурні синоніми-терміни, серед яких виділяють:

а) паралельне використання однослівного терміна і словосполучення: *банька, очна банька* → *очне яблуко*; *білокрівці, білі кров'яні кульки* → *лейкоцити*; *вена, синя жила* → *вена*; *дванадцята, дванадцятипала кишка* → *дванадцятипала кишка*; *голосники, голосові струни* → *голосові зв'язки*; *п'ятка, ступак, п'ятова кістка* → *п'ятова кістка*; *суреля, литчана кістка* → *мала гомілка*; *вилиця, долішній щелеп* → *нижня щелепа*; *секція, оглядини посмертні* → *розтин*;

б) паралельне вживання термінів-словосполучень: *червоножилова кров, артеріальна кров* → *артеріальна кров*; *вискова кість, скронева кість* → *скронева кістка*; *бубенні сходи, бубенний сусідок* → *барабанна драбина*; *міжкозубкові*

(міжвидолинкові) *перегородки, перегородки між зубними ямочками* → зубні міжкоміркові перегородки.

3. Спільнокореневі медичні терміни-синоніми (*білок, білковина* → білок; *водяний, водавий* → водяний; *оболонь, болонь* → мембрана; *повіка, віко* → повіка; *кліпка, кліпавка* → повіка; *дихало, дихавка, дишинця* → трахея; *передрамено, передрам'я* → передпліччя; *гортанка, горлянка* → гортань; *хрястка, хрустка* → хрящ; *маслак, маслачок* → фаланга).

Таким чином, синоніми об'єднуються в синонімічні ряди, яким властива певна внутрішня організація, що безпосередньо залежить від характеру семантичних відношень між словами, а також від синтаксично-стилістичних особливостей поєднання між термінами-словосполученнями.

Визначаючи наявність синонімів у медичній термінології, вчені виокремлюють поняття варіативності. Варіанти терміноодиниць – це паралельні форми існування мовної одиниці, що мають певні відмінності на рівні наголосу, фонема, морфеми тощо [5, с. 32]. В. Лейчик зазначає, що варіативність терміна – це особлива реалізація загальної теорії варіантності, яка проявляється як у мові загалом, так і в деяких її різновидах [8, с. 67]. Згідно з думкою О. Радченко, варіанти терміна-слова – «це тотожні за значенням спільнокореневі термінологічні одиниці, що розрізняються деякими розбіжностями знакової форми в межах того самого номінанта: місцем наголосу, фонемами, афіксами або їхнім поєднанням» [8, с. 67]. Отже, терміни-варіанти – це словотвірні синоніми, які позначають тотожні поняття, але мають деякі видозмінені форми на рівні афіксації. У медичній терміносистемі найбільш розповсюдженою є морфологічна варіантність, зокрема суфіксальний та префіксальний типи. При суфіксальному варіюванні виділяють однокореневі слова на позначення одного і того ж поняття, оформлені за допомогою різних суфіксів (*бючка – бюциця – живиця – живниця, вершок – верхівка, дихавка – дишинця, передрамено – передрам'я, білковий – білковатий, біляк – білець, боляк – болячка, яма – ямина, карк – карчило, сірковий – сірчаний*). Другий тип морфологічної варіантності медичних термінів полягає в оформленні однокореневих слів різними префіксами (наприклад, *безсильність – несильність, наплив – приплив, поживність – відживність, відтравляючі ліки – протитравки, поява – з'явище, переміна матерії – виміна матерії*). Однак, незважаючи на деякі відмінності засобів вираження, зміст термінів залишається незмінним.

Окрім словотворчих варіантів, що утворилися за допомогою різних способів словотвору, необхідно виділити такі види варіантності, як варіювання іменників в межах категорії роду (*туберкульоз – туберкульоза, боляк – болячка, білко – білковина, карк – карчило, дишник – дихавка, дишинця, вершок – верхівка*), форм числа (*драбинка – щаблі, нутрости – середнина*), синтаксичних конструкцій – терміносполучення з різними видами синтаксичного зв'язку між компонентами (*лопатчані шпилі – гребінь лопатки, пазуха олегення – олегенна пазуха, коряна матерія мозка – окорина мозка, присінок чепцевої торби – торби сітки, мозочкова вена – вена мозочка, вени приушної залози – ушнослинйвчані вени, внутрішня вена грудної залози – персова внутрішня вена, перегородки між зубними ямочками – міжкозубкові перегородки*), окремих звуків (*углян – вуглян, подразнене – подразнене, підскірна пухлина – підшкірна пухлина, болонь – оболонь, сліпота, пліснявки, німота*).

Такі варіанти з одного боку небажані в термінології, але з іншого – відображають внутрішні закони розвитку мови. Їхня наявність дає можливість вибрати найбільш виразні засоби для передачі того чи іншого поняття. Продуктивність варіативності в медичній термінології Галичини – це «показник постійного розвитку мови і її тяжіння до довершеності» [6, с. 17]. Особливістю варіантних термінів є те, що вони функціонують у мовній системі як на синхронному, так і на діахронному етапі. Це забезпечує наявність варіантних термінів на різних стадіях формування медичної лексики.

Характерними для української мови є варіантні співвідношення форм чоловічого та жіночого роду. Порівняння стилістично нейтральних одиниць у межах чоловічого / жіночого роду репрезентує форми жіночого роду як архаїчні з використанням тогочасних західноукраїнських мовних норм. Напр.:

Туберкульоза є одна з найлютіїших недуг та забрала і забирає ще й тепер багато жертв [13].

Серед секційного матеріалу до анатомічних вправ для студентів медицини замітив я дуже рідку, а досі неописану анатомію в галузях, що виходять від доголовної спільної бючки; цей випадок лучився у медицині в середнім віку, який помер в тутешнім шпиталю на туберкульоз легенів [14].

Третя недуга – ниркова склероза, звапнення нирок. Кров'яні проводи вапніють, себто покриваються верствою каміння, як посудина, що в ній постійно кипить вода, і через те звужуються [14].

Причинами склерозу можуть бути запалення, розлади кровообігу, вікові зміни [15].

Свинка, як пошестна хвороба, відома дуже давно: ще Гіппократ, що жив за 4 віки перед Різдом Христа, описав цю хворобу. Але причина її, заразний мікроб, ще досі невідома. Проте записують і свинку до заразних пошестей, бо: 1) бувають чималі пошести її, 2) здорова людина заражається від хворої, 3) хто раз переболів на свинку, той вже у-друге на неї не ослабне [16].

Причиною сеї недуги [кір] є безперечно мікроба, котра переходить з чоловіка на чоловіка, а найшвидше чіпає ся дітей. Шкідника того, тої мікроби, учені ще не відкрили, бо вона дуже дрібненька [13].

Із вищенаведеного можна виокремити такі лексеми, як *туберкульоза – туберкульоз, склероза – склероз, мікроба – мікроб*, що вказують на варіювання родових форм, які використовувалися в науково-популярних публікаціях, автори яких послуговувалися різними правописними правилами («Руська правопись», «Правописні правила, прийняті НТШ у Львові» тощо).

Медична фахова мова має певні особливості синонімічних відношень, які зумовлені своєрідністю її утворення та структурою. При цьому на початковому етапі становлення спостерігається найбільша кількість синонімів. Відповідно процес формування термінології вимагає точної передачі понять. За результатами нашої розвідки в тогочасних медичних виданнях переважають власне українські терміни, що сприяло збагаченню та виокремленню національної термінології.

Отже, наприкінці XIX – на початку XX століття процес входження українських медичних термінів у загальний лексичний фонд відбувся досить організовано та швидко завдяки умовам, які сприяли розвитку мови, та наявним публікаціям українською мовою. В українській медичній терміносистемі зазначеного періоду виявлено використання синонімів на рівні однокомпонентних термінів і терміносполучень. Представлено такі синонімічні ряди, як терміни-дублети, структурні синоніми-терміни, спільнокореневі медичні терміни-синоніми, відмінність між якими зумовлена семантичними відношеннями і синтаксично-стилістичними особливостями поєднання між термінами-словосполученнями. Згруповано медичні терміни-синоніми в окремі типи на основі лексичного значення, структури та внутрішніх законів розвитку мови. Виокремлено поняття варіативності, зокрема в медичній терміносистемі найбільш розповсюдженою є морфологічна варіантність, а саме: суфіксальний та префіксальний типи. Крім того, можна стверджувати про різні джерела формування термінів – автохтонні та запозичені еквіваленти, що зумовили появу синонімії в термінологічній системі. З одного боку, синонімія є небажаною й надлишковою в термінології, з іншого – дає змогу відображати в мовленні різні боки понять, виявляти різні ознаки, уникати повторів. Наявність синонімії є невід'ємною особливістю власне української медичної термінології цього періоду, оскільки відображає оригінальність номінативних одиниць на позначення певного поняття, що дозволяє відстежити постійний розвиток

мови. На жаль, не всі терміни з національними елементами прижилися в сучасній медичній термінології, більшість з них підпали під заборону і були вилучені з наукового вжитку. Та все ж таки можна стверджувати, що синонімія в досліджуваній терміносистемі є закономірним явищем, що дозволяє вивчати функціонування галицизмів як невід'ємної частини загальноукраїнської лексики.

Для подальших досліджень із запропонованої тематики перспективним, на нашу думку, є вивчення полісемантичних відношень української медичної лексики Галичини початку ХХ століття.

SYNONYMY IN THE UKRAINIAN MEDICAL TERMINOLOGY OF HALICIA IN THE EARLY 20th CENTURY

M. Panchyshyn

*Ivano-Frankivsk National Medical University,
2, Halytska Str., Ivano-Frankivsk, 76018, Ukraine
E-mail: los_55@ukr.net*

The article deals with the peculiarities of functioning synonyms in medical terminology of Halicia in the early 20th century. The relevance of the article has been caused by the lack of the detailed research of synonyms of medical terms of the mentioned period. The aim of the article is to systematize synonymous relations in the medical terminological system of Galicia. The problem of the appearance and classification of synonyms in the terminological medical vocabulary is analyzed. Special attention is paid to the synonymous variance of medical equivalents and significance of the Ukrainian lexemes. The role of the correlation of medical synonyms in Ukrainian terminological system is observed. The research is done on the material of popular science issues and dictionaries of Galicia of the given period.

Key words: *synonymy, synonym, variability, Ukrainian medical term.*

СИНОНИМИЯ В УКРАИНСКОЙ МЕДИЦИНСКОЙ ТЕРМИНОЛОГИИ ГАЛИЧИНЫ НАЧАЛА XX ВЕКА

М. В. Панчишин

*Ивано-Франковский национальный медицинский университет,
ул. Галицкая, 2, г. Ивано-Франковск, 76018, Украина
E-mail: los_55@ukr.net*

В статье рассмотрены особенности функционирования синонимов в медицинской терминологии Галичины начала XX века. Актуальность работы обусловлена отсутствием обстоятельного исследования синонимии медицинских терминов этого периода. Целью этой статьи является систематизация синонимических отношений в медицинской терминосистеме Галичины. Раскрыты вопросы возникновения и классификации синонимов в терминологической медицинской лексике. Значительная роль уделена синонимический вариантности медицинских эквивалентов и значимости собственно украинских лексем. Проанализирована роль соотношения медицинских наименований-синонимов в украинском терминообразовании. Исследование выполнено на материале научно-популярных изданий и словарей Галичины указанного периода.

Ключевые слова: *синонимия, синоним, вариативность, медицинская терминология, собственно украинский медицинский термин.*

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Вакалюк Я. З історії народної медичної термінології [Електронний ресурс] / Я. Вакалюк. – Режим доступу: <http://kulturamovy.univ.kiev.ua> – Дата доступу: 25.03.2015.
2. Панько Т. Українське термінознавство / Т. Панько, І. Кочан, Г. Мацюк. – Львів: Світ, 1994. – 216 с.
3. Дидик-Меуш Г. Українська медична мова в Галичині кінця ХІХ – початку ХХ століть: слово – термін – словник / Г. Дидик-Меуш // Українська мова в Галичині: історичний вимір / відпов. ред. Я. Ісасвич, М. Мозер, Н. Хобзей. – Львів : Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 2011. – С. 176-203.
4. Місник Н. Медичний термін у лінгвістичному аспекті / Н. Литвиненко, Н. Місник. – К. : Здоров'я, 2001. – 176 с.
5. Кочан І. Синонімія у термінології / І. М. Кочан // Мовознавство. – 1992. – № 3. – С. 32-34.
6. Мартиняк О. Фонетичні варіанти українських науково-технічних термінів / О. Мартиняк // Вісник Львів. ун-ту. Серія : Філологічна. – 2009. – Вип. 46, Ч. II. – С. 17-22.
7. Задояна Л. Синонімія в сучасній українській термінології цукрового виробництва / Л. Задояна // Вісник Національного ун-ту "Львівська політехніка". Серія : Проблеми української термінології. – 2008. – № 620. – С. 246-249.

8. Фецько І. Синонімія в сучасній українській музейній терміносистемі / І. Фецько // Мандрівець. – 2014. – № 2. – С. 66-70.
9. Шевельов Ю. Внесок Галичини у формування української літературної мови / Ю. Шевельов. – К. : Вид. дім «КМ Академія», 2003. – 160 с.
10. Заніздра Н. Явище синонімії в українській термінології / Н. Заніздра // Вісник КДПУ імені Михайла Остроградського. – 2008. – Вип. 2, Ч. 2. – С. 7-10.
11. Симоненко Л. О. Формування української біологічної термінології. – К., 1991. – 149 с.
12. Школьна Н. Синонімія і антонімія сучасної німецької фахової мови промислової автоматизації / Н. Школьна // Наукові записки. Серія «Філологічна». – Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія». – 2013. – Вип. 39. – С. 119-121.
13. Озаркевич Е. Недуги пошестні / Е. Озаркевич. – Львів, 1911. – 134 с.
14. Збірник Математично-природописно-лікарської секції Наукового товариства ім. Т. Шевченка. Ювілейний збірник / Наукове товариство ім. Т. Шевченка. – Львів, 1925. – Т. 23-24.
15. Лукасевич С. Анатомічний словник (матеріали) / С. Лукасевич. – Львів, 1926. – 72 с.
16. Дрималик С. Порадник лікарський / С. Дрималик. – Львів, 1906.

LIST OF REFERENCES

1. *Vakaliuk Ia.* From the History of Popular Medical Terminology [Elektronnyi resurs]. – Rezhim dostupu: <http://kulturamovy.univ.kiev.ua> – Accessed: 25.03.2015.
2. *Panko T., Kochan I., Matsiuk H.* Ukrainian Terminology Studies. – Lviv: Svit, 1994. – 216 p.
3. *Dydyk-Meush H.* Ukrainian Medical Language in Halychyna of the late 19th – early 20th centuries: Word – Term – Dictionary // Ukrainian Language in Halychyna: Historical Dimension. – Lviv, 2011. – P. 176-203.
4. *Misnyk N., Lytvynenko N.* Medical Term: Linguistic Aspect. – К. : Zdorov'ia, 2001. – 176 p.
5. *Kochan I.* Synonymy in Terminology // Movoznavstvo. – 1992. – № 3. – P. 32-34.
6. *Martyniak O.* Phonetic Variants of Ukrainian Scientific and Technical Terms // Lviv University Bulletin. Series: Philological. – 2009. – No. 46, Vol. II. – P. 17-22.
7. *Zadoiana L.* Synonymy in the Contemporary Ukrainian Terminology of Sugar Production // National University Bulletin "Lviv Polytechnic". Series: Problems of Ukrainian Terminology. – 2008. – № 620. – P. 246-249.
8. *Fetsko I.* Synonymy in Contemporary Ukrainian Musical Terminology // Mandrivets. – 2014. – №2. – P. 66-70.
9. *Shevelov Iu.* The Contribution of Galicia to the Formation of Ukrainian Literary Language. – К. : Vyd. dim «КМ Академія», 2003. – 160 p.
10. *Zanizdra N.* The Phenomenon of Synonymy in Ukrainian Terminology // Mykhailo Ostrohradskyi KSPU Bulletin. – 2008. – No. 2, Vol. 2. – P. 7-10.
11. *Symonenko L. O.* Formation of the Ukrainian Biological Terminology. – К., 1991. – 149 p.
12. *Shkolna N.* Synonymy and Antonymy of Contemporary German language of Professional Industrial Automation // Scientific Notes. Series: "Philological". – Ostroh : Vydavnytstvo Natsionalnoho universytetu «Ostrozka akademiia». – 2013. – No. 39. – P. 119-121.
13. *Ozarkevych E.* Epidemic Diseases. – Lviv, 1911. – 134 p.
14. Bulletin of the Mathematical Natural Description and Medical Section of the Scientific Society named after Taras Shevchenko. Anniversary Collection. – Lviv, 1925. – Т. 23-24.
15. *Lukasevych Ie.* Academic Dictionary (Materials). – Lviv, 1926. – 72 p.
16. *Drymalysk S.* Medical Advisor. – Lviv, 1906.

Надійшла до редакції 11 грудня 2014 р.